



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Blankou Vernerovou ve věci

nezletilé: E. K. [redacted] narozená [redacted]  
[redacted]  
v řízení zastoupená soudem jmenovaným opatrovníkem  
Městskou částí Praha 2  
sídlem v sídle Úřadu městské části Praha 2  
náměstí Míru 600/20, 120 39 Praha 2

dcery rodičů: I. K. [redacted] narozená [redacted]  
[redacted]  
naposledy s adresou v České republice: [redacted]  
s adresou pro doručování [redacted]  
[redacted]  
zastoupená zmocněncem D. R. [redacted]  
bytem [redacted]  
T. K. [redacted] narozený [redacted]  
[redacted]  
bytem [redacted]  
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Maříkem  
sídlem Kardinála Berana 967/8, 301 00 Plzeň

**o návrhu na určení místa bydliště nezletilé a o úpravu poměrů nezletilé**

**takto:**

- I. Určuje se, že místem bydliště nezletilé E. K. [redacted] narozené [redacted] je bydliště na adrese [redacted]**

- II. Nezletilá E. K. narozená se svěřuje do péče otce.
- III. Matka nezletilé je **povinna** platit na nezletilou E. výživné ve výši 1 000 Kč měsíčně splatné vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám otce nezletilé, a to s účinností od právní moci bodu II a III tohoto rozsudku.
- IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Státu se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

### Odůvodnění:

1. Návrhem podaným u zdejšího soudu se otec nezletilé domáhal vydání rozhodnutí, kterým by bylo určeno, že místem bydliště nezletilé E. K. narozené je bydliště na adrese . Ve svém návrhu otec nezletilé uváděl, že s matkou nezletilé E. I. K. jsou manželé, přičemž z jejich manželství se narodila nezletilá E. Dále otec v návrhu uváděl, že jediným prvním a posledním společným místem bydliště rodičů a zároveň i nezletilé E. bylo právě bydliště na adrese kde nezletilá žila se svými rodiči od svého narození, a to až do kdy rodiče nezletilé společně s nezletilou E. odjeli aby zde společně s rodinou matky nezletilé oslavili křtiny nezletilé E. Dále otec nezletilé ve svém návrhu uváděl, že v průběhu tohoto pobytu, který měl být pouze krátkodobý, neboť následně, jak otec doplnil v rámci doplňujících skutkových tvrzení, byla bezprostředně po plánovaném návratu zpět do České republiky naplánována společná dovolená celé rodiny v rozsahu cca jednoho měsíce v Dominikánské republice s plánovaným odletem 5. 2. 2019, sdělila matka nezletilé otci nezletilé, že se s nezletilou do České republiky nevrátí . Otec nezletilé s tímto nesouhlasil, přičemž matka, ačkoliv otci slíbila, že své stanovisko přehodnotí a s nezletilou se do České republiky navrátí, se v den odjezdu, tedy dne 26. 1. 2019 k odjezdu s nezletilou nedostavila a ačkoliv se otec snažil matku kontaktovat, matka byla zcela nekontaktní. Protože otec nezletilé se musel v plánovaném termínu vrátit zpět do České republiky, odcestoval tedy otec zpět sám, přičemž následně ho matka nezletilé telefonicky kontaktovala a sdělila mu, že se do České republiky se s nezletilou dcerou nevrátí. Otec s tímto postupem matky nesouhlasil, což ji sdělil a po návratu zpět do České republiky oznámil i protiprávní chování matky na Policii České republiky. Otec dále uváděl, že matka nezletilé později začala tvrdit, že hlavním důvodem, proč setrvala bylo onemocnění nezletilé, avšak toto nebylo nikdy doloženo a navíc matka přes opakované žádosti otce o následný návrat nezletilé zpět do České republiky na tyto žádosti otce nereagovala a zůstala s nezletilou kde tedy nezletilou protiprávně zadržuje. V této souvislosti otec v návrhu zdůrazňoval, že o plánu své manželky, tedy matky nezletilé, zůstat s nezletilou nevěděl a že matka k tomu využila návštěvu své rodiny na přičemž otec zdůrazňoval, že rozhodně nesouhlasí s tím, aby nezletilá nadále žila když její obvyklé bydliště je zde v České republice. V průběhu řízení pak otec doplnil, že matka mu zatajila i to, že bez jeho souhlasu požádala o občanství pro nezletilou E. a dále v průběhu řízení informoval soud i o tom, že u příslušného soudu zahájil řízení o navrácení nezletilé zpět do České republiky, a to za situace, kdy je nezletilá na území zadržována protiprávně, když v této souvislosti otec nezletilé zdůrazňoval, že nezletilá, která od svého narození žila v České republice má tedy obvyklé místo bydliště na skutečně v České republice, na adrese že v místě svého obvyklého bydliště má

i svého ošetřujícího lékaře, poukazoval na to, že protiprávním jednáním matky nezletilé došlo k narušení kontaktů nezletilé s blízkými příbuznými žijícími zde, v České republice, a argumentoval i tím, že shora popsáním protiprávním jednáním matky bylo zásadním způsobem zasaženo do jeho rodičovských práv. V průběhu řízení pak otec dále doplnil, že v meziobdobí bylo pravomocně rozhodnuto příslušnými soudy [REDAKCE] o povinnosti matky navrátit nezletilou E. [REDAKCE] K. [REDAKCE] občanku České republiky, na adresu jejího trvalého bydliště, přičemž ačkoli se toto rozhodnutí stalo pravomocným, a to poté, kdy k odvolání matky ve věci rozhodoval i odvolací soud, matka přesto odmítla respektovat výše uvedené rozhodnutí a nezletilou zpět do české republiky nenavrátila, a to dokonce i přes to, že následně byla rozhodnutí soudu nižších stupňů vydaná ve věci návratového řízení potvrzena i rozhodnutím Nejvyššího soudu [REDAKCE]. Otec dále zdůrazňoval, že ačkoli matka tedy má jednoznačně pravomocně a vykonatelně uloženou povinnost navrátit nezletilou E. [REDAKCE] zpět do České republiky, dobrovolně tak neučinila, přičemž ačkoliv se otec domáhá [REDAKCE] i výkonu tohoto rozhodnutí a v této souvislosti byly žádány o součinnost i další orgány, včetně policie, doposud se nepodařilo výkon tohoto rozhodnutí zajistit. Za těchto okolností tedy otec žádal, aby zdejší soud jako věcně a místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci rozhodl o tom, že místem bydliště nezletilé E. [REDAKCE] je místo bydliště na adrese [REDAKCE] tedy bydliště, kde nezletilá od svého narození žila, neboť toto je místo, které je třeba ve všech výše uvedených souvislostech nadále považovat za obvyklé bydliště nezletilé E. [REDAKCE].

2. V průběhu shora uvedeného řízení pak otec nezletilé podal ještě i návrh na to, aby bylo rozhodnuto o svěřeni nezletilé pro dobu před rozvodem manželství do jeho péče a matce, aby bylo stanoveno výživné. V této souvislosti otec uváděl, že je nakloněn k tomu, aby péče o nezletilou E. [REDAKCE] byla řešena smírnou cestou a že pokud by se matka s nezletilou vrátila zpět do České republiky, otec by jí ve styku s nezletilou rozhodně nebránil a dovede si představit i to, že by se například s matkou dohodli i na střídavé péči o nezletilou E. [REDAKCE] avšak za situace, kdy matka odmítá respektovat jakákoliv soudní rozhodnutí, která ji ukládají povinnost navrátit nezletilou zpět do jejího původního obvyklého bydliště v České republice, čímž zároveň matka nezletilé zcela ignoruje postavení otce, co by druhého rodiče nezletilé E. [REDAKCE] žádá tedy, aby bylo rozhodnuto o tom, že nezletilá E. [REDAKCE] bude svěřena do jeho péče a matce bude stanoveno výživné ve výši 1 000 Kč měsíčně, když v této souvislosti otec poukazoval na to, že mu nejsou známy příjmy matky, avšak s ohledem na konkrétní okolnosti stanovení vyššího výživného ve vztahu k matce nezletilé nepožaduje.
3. Matka nezletilé, která si zvolila pro zastupování své osoby v řízení vedeném před českým soudem zmocněnce, se prostřednictvím svého zmocněnce vyjádřila pouze tak, že namítala nedostatek pravomoci českých soudů, když zdůrazňovala, že dříve než bylo ve věci nezletilé E. [REDAKCE] zahájeno řízení u českého soudu, podala u příslušného [REDAKCE] soudu návrh, v němž navrhovala určení místa pobytu nezletilého dítěte s matkou a vymáhání výživného na nezaopatřené dítě a manželku s tím, že součástí takto dříve zahájeného řízení byl tedy de facto i požadavek na určení bydliště nezletilé, a proto bylo matkou navrhováno, aby řízení ve věci ve věci určení místa bydliště bylo zastaveno. Ve vztahu k návrhu na úpravu péče se pak matka prostřednictvím svého zmocněnce již ani nevyjádřila.
4. Opatrovník nezletilé po provedeném dokazování navrhl, aby bylo oběma návrhům otce vyhověno, neboť s ohledem na konkrétní okolnosti případu se jedná jednoznačně o rozhodnutí ve prospěch nezletilé E. [REDAKCE].
5. Ve věci určení místa bydliště nezletilé vydal Obvodní soud pro Prahu 2 pod č. j. 21 Nc 5504/2019-248 usnesení, kterým řízení zastavil, a to s odkazem na čl. 33 odstavec 2 smlouvy mezi Českou republikou [REDAKCE] o právní pomoci v občanských věcech, č. [REDAKCE] K odvolání otce pak bylo toto rozhodnutí soudu I. stupně změněno

tak, že se řízení nezastavuje, a to za situace, kdy odvolací soud uvedl, že primárně je třeba za daných okolností při posuzování pravomoci soudů vycházet z Haagské úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen Haagská úmluva z roku 1980), to vše navíc za situace, kdy v meziobdobí bylo příslušnými soudy [REDACTED] pravomocně rozhodnuto o tom, že matka nezletilé je povinna vrátit nezletilou E [REDACTED] na adresu trvalého bydliště v České republice a v případě, že tak neučiní, že je povinna předat nezletilou E [REDACTED] otci, kterému byla uložena povinnost uhradit náklady spojené s návratem dítěte do České republiky a zároveň rozhodl o možnosti okamžitého vymáhání tohoto soudního rozhodnutí, když rozhodnutí soudu I. stupně bylo ponecháno v platnosti i rozhodnutím apelačního soudu.

6. Z důkazů provedených v tomto řízení, a to z oddacího listu rodičů nezletilé vystaveného Úřadem městské části Praha 1 dne 13. 11. 2017, z rodného listu nezletilé vystaveného Úřadem městské části Praha 4 dne [REDACTED] ve spojení s lustrací z Centrální evidence obyvatel na jméno nezletilé vzal soud za prokázané, že rodiče nezletilé, T [REDACTED] K [REDACTED] a I [REDACTED] B [REDACTED] uzavřeli dne [REDACTED] manželství, přičemž z tohoto manželství se dne [REDACTED] se narodila E [REDACTED] K [REDACTED] která má v rodném listě jako otce zapsaného T [REDACTED] K [REDACTED] narozeného [REDACTED] a jako matku I [REDACTED] K [REDACTED] rozenou B [REDACTED] narozenou [REDACTED]
7. Potvrzeními Městské části Praha 2, Úřadu městské části Praha 2, odboru správních agend ze dne 20. 2. 2019 a ze dne 18. 3. 2019 vzal soud za prokázané, že jak nezletilá E [REDACTED] tak i otec nezletilé mají evidováno bydliště na adrese [REDACTED]
8. Výpisem z CRO na jméno nezletilé a fotokopii [REDACTED] cestovního pasu nezletilé vzal soud za prokázané, že nezletilá je státní občankou České republiky a dále že je státní občankou [REDACTED] (o občanství požádáno bez souhlasu otce – poznámka soudu).
9. Informací o jednotce [REDACTED] nacházející se v budově č. p. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] vzal soud za prokázané, že byt, na jehož adrese je evidováno bydliště otce nezletilé a zároveň i nezletilé E [REDACTED] je byt ve vlastnictví otce nezletilé.
10. Fotokopii [REDACTED] cestovního pasu matky nezletilé a fotokopii občanského průkazu vystaveného [REDACTED] vzal soud za prokázané, že matka nezletilé má [REDACTED] a [REDACTED] státní občanství.
11. Úředním záznamem o podání vysvětlení na Policii ČR ze dne 26. 1. 2019 ve spojení s účastnickou výpovědí otce vzal soud za prokázané, že otec nezletilé po návratu z pobytu [REDACTED] v lednu 2019 učinil na Policii ČR oznámení o tom, že matka nezletilé se s nezletilou E [REDACTED] přes původní slib, že tak učiní, nevrátila zpět do České republiky.
12. Žádostí o navrácení dítěte dle Haagské úmluvy ze dne 25. 10. 1980 o občanských aspektech mezinárodních úmluv dětí ze dne 21. 3. 2019 ve spojení s rozhodnutím [REDACTED] městského okresního soudu [REDACTED] ze dne 11. 10. 2019 sp. zn. [REDACTED] ve spojení s rozhodnutím [REDACTED] soudu ze dne 18. 11. 2020 a dále ve spojení s rozhodnutím Nejvyššího soudu [REDACTED] ze dne 17. 1. 2021 vzal soud za prokázané, že otec nezletilé E [REDACTED] podal podle Haagské úmluvy ze dne 25. 10. 1980 prostřednictvím Úřadu pro mezinárodní právní ochranu dětí v Brně žádost o navrácení nezletilé zpět do České republiky, přičemž následně pak bylo ve věci vedeno před [REDACTED] městským okresním soudem [REDACTED] řízení o navrácení nezletilé zpět do České republiky, přičemž dne 11. 10. 2019 bylo rozhodnuto o povinnosti matky vrátit nezletilou E [REDACTED] K [REDACTED] občanku České republiky, na adresu trvalého bydliště s tím, že pro případ, že matka tak nevykoná rozhodnutí soudu dobrovolně byla jí uložena povinnost předat nezletilou E [REDACTED] otci a zároveň bylo uloženo umožnění okamžitého

vykonávání tohoto soudního rozhodnutí. K odvolání matky pak byla věc přezkoumávána [redacted] apelačním soudem, který dne 18. 11. 2020 rozhodl tak, že rozhodnutí soudu I. Stupně bylo ponecháno beze změn, odvolání matky bylo zamítnuto a dále bylo vysloveno, že usnesení nabývá právní moci dnem přijetí. Zároveň však bylo připuštěno podání dovolání k nejvyššímu soudu, a to do 30 dnů ode dne vyhotovení úplného znění rozhodnutí, přičemž úplné znění rozhodnutí bylo vyhotoveno [redacted] apelačním soudem do 25. 11. 2020. Dále bylo v této souvislosti prokázáno, že matka využila mimořádného opravného prostředku a podala dovolání k nejvyššímu soudu, který s konečnou platností ve věci rozhodl 17. 3. 2021 tak, že rozhodnutí [redacted] Městského okresního soudu i [redacted] apelačního soudu nebyla změněna, tedy fakticky byla potvrzena.

13. Rozhodnutím [redacted] městského okresního soudu [redacted] vydaného pod sp. zn. [redacted] dne 27. 11. 2019 ve spojení s rozhodnutím téhož soudu v téže věci ze dne 6. 4. 2021 pak bylo v řízení prokázáno, že matka nezletilé E [redacted] podala dne 13. 2. 2019 u výše uvedeného soudu [redacted] žalobu o určení místa pobytu nezletilého dítěte s matkou, vymáhání výživného na nezaopatřené dítě a manželku, přičemž tento soud rozhodl ve věci podaného návrhu dne 27. 11. 2019 tak, že řízení zastavil (přerušil) do nabytí právní moci rozhodnutí [redacted] městského okresního soudu [redacted] ve věci [redacted] tedy do rozhodnutí o žalobě otce nezletilé proti matce nezletilé. Svě rozhodnutí pak výše uvedený soud odůvodnil tím, že dle článku 16 Haagské úmluvy z roku 1980 by byl oprávněn ve věci nezletilé rozhodovat pouze v případě, že by v rámci návratového řízení bylo rozhodnuto, že dítě nemá být podle této úmluvy vráceno, nebo když by nebyl podán návrh podle této úmluvy v přiměřené lhůtě po obdržení oznámení. Dále bylo v řízení prokázáno, že dne 6. 4. 2021 bylo rozhodnuto o zastavení řízení, a to s ohledem na skutečnost, že v meziobdobí bylo pravomocně rozhodnuto o povinnosti matky navrátit nezletilou zpět d místa jejího trvalého bydliště (obvyklého bydliště nezletilé) v České republice.
14. Výpovědí otce nezletilé vzal soud za prokázané, že matka a otec nezletilé se poznali v České republice, kde v té době matka nezletilé taktéž žila, přičemž následně, v roce [redacted] uzavřeli manželství. V [redacted] se z jejich svazku narodila nezletilá E [redacted]. Po celou dobu žila rodina v bytě, který je ve vlastnictví otce. Dále bylo touto výpovědí prokázáno, že v době společného soužití se na péči o nezletilou podílel otec s matkou nezletilé společně, když otec pomáhal matce s koupáním nezletilé a další související péčí. V lednu 2019 matka s otcem a s nezletilou E [redacted] odjeli společně [redacted] přičemž důvodem odjezdu byl křest nezletilé, které si přála matka a její rodiče. Následně pak měli rodiče i s nezletilou E [redacted] naplánovanou dovolenou v Dominikánské republice, která však realizována nebyla, neboť matka se následně s nezletilou odmítla vrátit zpět do České republiky. Pobyt rodiny [redacted] pak měl být konkrétně realizován v období od 8. 1. 2019 do 26. 1. 2019, když na tento den byly i zakoupeny zpáteční letenky pro celou rodinu. Dne 5. 2. 2019 pak měla celá rodina odletět z Prahy na dobu jednoho měsíce (do 5. 3. 2019) do Dominikánské republiky. Dále bylo v řízení prokázáno, že poté, kdy se matka s nezletilou odmítla vrátit zpět do České republiky, což zpočátku při komunikaci s otcem odůvodňovala údajnou nemocí nezletilé, avšak následně se dle otce ukázalo, že se jednalo pouze o zdržovací taktiku, neboť matka se doopravdy vrátit neplánovala, snažil se otec nezletilé nejprve situaci řešit vysvětlováním a vzájemnou komunikací mezi ním a matkou. Protože však tato snaha nevedla k předpokládanému cíli, tedy k návratu matky společně s nezletilou zpět do České republiky, obrátil se otec následně na příslušné orgány [redacted] za účelem získání rozhodnutí o navrácení nezletilé zpět do místa jejího obvyklého bydliště, tedy do České republiky. Dále bylo v řízení výpovědí otce prokázáno, že o tom, že nezletilá má [redacted] národní občanství, se otec dozvěděl až v průběhu řízení vedeného před

Obvodním soudem pro Prahu 2, když matka začala v řízení touto skutečností argumentovat, neboť matka mu informaci o tom, že požádala pro nezletilou [REDAKCE] státní občanství, zatajila. Dále bylo ve vztahu k otci jeho výpovědi v e spojení s doklady o příjmech otce prokázáno, že otec podniká prostřednictvím společnosti [REDAKCE] kde jediným jednatelem a společníkem. Společnost podniká v oblasti cestovního ruchu, audioprohlídek, apod. Aktuálně došlo k zhoršení finanční situace společnosti, a to v souvislosti s epidemií Covid-19. V minulosti vsi otec nezletilé vyplácel jako svůj příjem částku cca 22 000 Kč měsíčně, přičemž aktuálně si tuto platbu ponížil na částku 9 000 Kč měsíčně s tím, že prozatím své finanční potřeby hradí z dřívějších úspor s tím, že otec však postupně očekává zlepšení situace týkající se podnikání společnosti. V případě potřeby má pak příslibu i finanční výpomoc ze strany rodičů a příbuzných, pokud by k zlepšení situace nedocházelo. Výše uvedená společnost má ve vlastnictví vozidlo Cadillac, rok výroby 2018, který otec užívá i ke svým soukromým účelům. Dále bylo v řízení prokázáno, že otec je vlastníkem bytu v osobním vlastnictví o velikosti 5+1, o rozloze 230 m<sup>2</sup>, ve kterém v současné době žije a ve kterém v minulosti žila celá rodina, a od svého narození tedy i nezletilá E [REDAKCE]. Náklady spojené s bydlením v tomto bytě jsou představovány celkově částkou 8 000 Kč měsíčně. Otec má vyživovací povinnost pouze k nezletilé E [REDAKCE]. Otec sobě ani nezletilé neplatí žádné pojištění ani spoření.

15. Ve vztahu k aktuálnímu kontaktu otce s nezletilou pak vzal soud účastnickou výpovědi otce za prokázané, že otec poté, kdy se mu nepovedlo matku přesvědčit k dobrovolnému návratu společně s nezletilou zpět do České republiky, odletěl zpět v květnu 2019 [REDAKCE] aby alespoň tam měl možnost vidět matku a nezletilou. Na [REDAKCE] také zahájil návratové řízení týkající se nezletilé E [REDAKCE] a za účelem urychlení průběhu zahájeného řízení vyhledal i právní pomoc přímo na [REDAKCE] když bylo možno předpokládat, že za takových okolností bude průběh řízení rychlejší, než v případě pokud by se otec nechal zastupovat pouze Úřadem pro mezinárodně právní ochranu dětí. Dále bylo výpovědi otce prokázáno, že od května 2019 cca do října či listopadu 2019 byl otec s nezletilou v kontaktu alespoň přes skype, přičemž v listopadu 2019, kdy bylo vydáno nepravomocné rozhodnutí o povinnosti matky navrátit nezletilou E [REDAKCE] zpět do České republiky, matka veškerým kontaktům otce s nezletilou zamezila. Následně poté, kdy k návrhu matky bylo odloženo vykonávací řízení a kdy tedy matka věděla, že bezprostředně nehrozí výkon rozhodnutí, začala otci znovu, od cca března 2020 do července 2020, umožňovat kontakty s nezletilou prostřednictvím skype, přičemž otec se snažil matku s nezletilou kontaktovat v tomto období i několikrát denně, avšak většinou se povedlo jedno spojení za den. [REDAKCE] s nezletilou dcerou dle své výpovědi komunikoval bezproblémově, přičemž nezletilá oslovovala otce „tati“. V červenci roku 2020 pak otec odjel [REDAKCE] kde pobýval (ubytován v hotelu) až do září 2020, přičemž v té době mu byl ze strany matky umožňován každodenní styk s nezletilou dcerou, nicméně jeho styk s nezletilou matka povolila pouze v bydlišti rodičů matky nezletilé E [REDAKCE] s tím, že z počátku byl otec v domě i zamykán tak, aby nemohl dům opustit. Následně mu bylo povoleno si s nezletilou jít hrát alespoň na zahradu, avšak nesměl ji s nezletilou opouštět. V září 2020 pak otec odjel [REDAKCE] zpět do České republiky, přičemž až do listopadu 2020, tedy do doby než odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu I. stupně o povinnosti matky navrátit nezletilou E [REDAKCE] zpět do České republiky měl otec ještě možnost skypové komunikace s nezletilou. Po rozhodnutí odvolacího soudu opět matka zamezila jakémukoliv kontaktu otce s nezletilou, přičemž od té doby otec nezletilou neviděl a neměl s ní možnost ani mluvit. Dále bylo výpovědi prokázané, že otec měl možnost v meziobdobí mluvit s otcem matky, tedy dědečkem nezletilé, který mu sdělil, že nezletilá E [REDAKCE] se na něj ptá. Dále bylo touto výpovědi prokázáno, že v rámci vykonávacího řízení [REDAKCE] byl proveden neúspěšný pokus o sociální šetření v místě bydliště matky [REDAKCE] a nebyl proveden ani

výkon rozhodnutí, neboť matka nezletilé ani s orgány péče o dítě, ani s orgány policie nespolupracuje, přičemž při dalším pokusu o výkon rozhodnutí v roce 2021 matka nebyla v místě bydliště svých rodičů zastížena. Dále vzal soud touto výpovědí za prokázané, že v případě, že by bylo rozhodnuto o svěřeni nezletilé E. do péče otce a v případě, že by matka nezletilé se nevrátila do České republiky a nadále zde nepobývala, je otec připraven a schopen zajistit veškerou péči o nezletilou E. s tím, že své pracovní povinnosti by si mohl uzpůsobit tak, aby tuto péči zvládl. Dále bylo v řízení prokázáno, že v tomto směru byla otcí nabídnuta i případná pomoc ze strany jeho matky (babičky nezletilé) a ze strany jeho sestry (tety nezletilé). V neposlední řadě pak bylo výpovědí otce prokázáno i to, že v případě, že by matka nadále žila v České republice otec nezletilé nemá problém s tím, aby se i matka podílela na péči o nezletilou E. když je přesvědčen o tom, že by se na systému péče mohli s matkou nezletilé domluvit, přičemž v této souvislosti otec nezletilé deklaroval, že nechce bránit matce v péči o nezletilou, neboť vnímá, že i pro nezletilou E. je matka důležitou osobou, avšak i on chce mít právo vykonávat rodičovská práva a povinnosti ve vztahu k nezletilé, starat se o ní a podílet na péči o ní, přičemž pokud v současné době otec žádá o svěřeni nezletilé do své výlučné péče, je to dáno postojem matky, která se odmítá dobrovolně podrobit soudnímu rozhodnutí a navrátit nezletilou E. zpět do České republiky s tím, že za těchto okolností nemá otec skutečně ani jinou možnost, než žádat o svou výlučnou péči s tím, že pokud by matka žila v České republice, mohli by se o péči o nezletilou případně dohodnout i jiným způsobem tak, aby i matka se na péči o nezletilou E. mohla podílet. Dále bylo ve vztahu k otcí prokázáno, že co se týká výkonu zaměstnání, otec pracuje prakticky z domova s tím, že za těchto okolností by byl schopen si své pracovní aktivity uzpůsobit tak, aby mohl plnohodnotně o nezletilou dceru pečovat. V neposlední řadě pak bylo prokázáno, že v době, kdy nezletilá žila v České republice a nebyla tedy zadržována rodiče nezletilé s nezletilou pravidelně navštěvovali prarodiče ze strany otce, prababičku nezletilé a sestru otce nezletilé, přičemž v současné době v podstatě všechny tyto osoby nemají možnost být s nezletilou s ohledem na postoj a jednání matky nezletilé v kontaktu, s výjimkou narozenin v roce 2020, kdy matka umožnila videohovor babičce a dědečkovi nezletilé ze strany otce.

16. Emailovou korespondencí mezi pracovníkem UMPOD Mgr. Jakubem Lorencem a otcem nezletilé vzal soud za prokázané, že otec je nadále v kontaktu s Úřadem pro mezinárodní právní ochranu dětí v Brně, jehož prostřednictvím mu bylo předáno sdělení, že jsou činěny prozatím neúspěšné kroky k vypátrání pobytu matky a realizaci výkonu rozhodnutí vydaného soudy.
17. Zprávou Městské části Praha 2 ze dne 14. 4. 2021 pak vzal soud za prokázané, že opatrovník nezletilé měl možnost seznámit se s videonahrávkami zachycujícími kontakty otce s nezletilou dcerou E. v době léta 2020 s tím, že ve zprávě bylo potvrzováno, že z těchto nahrávek vyplývá, že E. s otcem komunikuje, je veselá, reaguje a otec spontánně a je zřejmé, že má z kontaktu radost.
18. Lékařskou zprávou ze dne 24. 2. 2019 vystavenou D. N. ošetřující lékařkou nezletilé v České republice, vzal soud za prokázané, že první vyšetření nezletilé v její ordinaci proběhlo dne v doprovodu obou rodičů. Jako novorozenec pak měla nezletilá a proto byla poslána na vyšetření do s tím, že odběru krve byli přítomni oba rodiče. Při návštěvě dne 20. 8. 2018 se matka poprvé tázala ošetřující lékařky na odjezd který nebyl doporučen s ohledem na nenaočkování dítěte. Matka nezletilé pak očkování odsouvala, a to i přes doporučení, že očkování je nutnou obranou před závažnými infekčními nemocemi. Dne 11. 12. 2018 pak matka podepsala nesouhlas s očkováním, přičemž ošetřující lékařce však bylo známo, že otec nezletilé si očkování

pro nezletilou přál. Dále bylo v řízení prokázáno, že nezletilá byla v ordinaci ošetřena naposledy dne 3. 1. 2019, před odjezdem [REDAKCE]. Dále bylo touto zprávou v řízení prokázáno, že oba rodiče navštěvovali ordinaci společně, přičemž v ordinaci byli společně 18x. Otec v době návštěv pečoval o hygienu dítěte, vyměňoval nezletilé pleny, svlékal nezletilou před vyšetřením, vážením a měřením a následně ji i oblékal s tím, že toto počínání otce měla možnost sledovat zdravotní sestra, před vlastním vyšetřením dítěte. Dle této zprávy byla při návštěvách občas patrná neshoda názorů mezi matkou a otcem dítěte, což bylo lékařkou původně primárně přičítáno jazykové bariéře. Dále bylo touto zprávou prokázáno i to, že dne 5. 2. 2019 se nezletilá s rodiči na plánovanou [REDAKCE] prohlídku nedostavili, přičemž matka dne 3. 2. 2019 poslal ošetřující lékařce [REDAKCE] email, že až bude v Praze, ozve se, přičemž dne 4. 2. 2019 pak otec nezletilé informoval ošetřující lékařku, že matka se s dítětem přes jeho nesouhlas [REDAKCE] nevrátila.

19. Ve vztahu k matce nezletilé vzal soud účastnickou výpověď otce za prokazané, že otec se s matkou nezletilé seznámil v České republice, kde matka žila. Dále bylo v řízení výpověď otce a doklady matky (Občanským průkazem [REDAKCE] cestovním pasem matky) prokázáno, že matka má [REDAKCE] občanství. Matka má vystudovávánu vysokou školu, medicínu, v oboru zubního lékařství. Oficiální zkoušky uznatelné pro výkon tohoto povolání v České republice matka nezletilé dle výpovědi otce nezletilé složila na podzim roku 2018. Dále bylo výpověď otce ve vztahu k matce nezletilé prokázáno, že od doby, kdy se matka i s nezletilou zdržuje [REDAKCE] matka zřejmě nikde nepracuje. Finančně ji podporují její rodiče, kteří podnikají v oblasti dovozu výrobků [REDAKCE]. Matka má vyživovací povinnost pouze k nezletilé E [REDAKCE].
20. Z internetového portálu [REDAKCE] vzal soud za prokazané, že v roce 2017 mzda lékařů v regionálních nemocnicích dosahovala částek [REDAKCE] s tím, že záměrem [REDAKCE] bylo navýšení příjmů [REDAKCE].
21. Pokud pak soud eventuálně provedl ještě další důkazy, které blíže nehodnotil, soud tak učinil s ohledem na skutečnost, že tyto důkazy neměly žádný význam pro skutkové a právní hodnocení věci.
22. Podle ustanovení § 877 odst. 1, 2 o. z., nedohodnou-li se rodiče v záležitosti, která je pro dítě významná, zejména se zřetelem k jeho zájmu, rozhodne soud na návrh rodiče. To platí i tehdy, vyloučil-li jeden rodič z rozhodování o významné záležitosti druhého rodiče. Za významnou záležitost se považují zejména nikoli běžné léčebné a obdobné zákroky, určení místa bydliště, volba vzdělání nebo pracovního uplatnění dítěte.
23. Podle ustanovení § 908 o. z., nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně.
24. Podle ustanovení § 906 odst. 1 o. z., má-li být rozhodnuto o rozvodu manželství rodičů dítěte, soud nejprve určí, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte; s tímto zřetelem se od souhlasného stanoviska rodičů soud odchýlí jen tehdy, vyžaduje-li to zájem dítěte. Soud vezme v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z rodičů, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům. Soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodou rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte.
25. Podle ustanovení § 907 o. z., soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídaté péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Při rozhodování o svěření do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte,



zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Soud při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního kontaktu s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.

26. Podle ustanovení § 913 odst. 1, 2 o. z., pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje a k míře, v jaké tak činí, přihlídnou se případně i k péči o rodinnou domácnost.
27. S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení a po zhodnocení důkazů provedených v tomto řízení dospěl soud k závěru, že v daném případě bylo zcela na místě vyhovět oběma návrhům otce, které byly u zdejšího soudu otcem podány, tedy jak návrhu na určení místa bydliště nezletilé, tak i návrhu na svěřeni nezletilé do péče otce a stanovení výživného matce. V této souvislosti soud uvádí, že v první řadě si soud při rozhodování této věci musel vyřešit otázku toho, zda je dána pravomoc českých soudů ve věci rozhodnout. V této souvislosti soud uvádí, že s ohledem na skutečnost, že nezletilá je občankou jak České republiky, [redacted] byt' toto občanství pro nezletilou bylo matkou získáno bez souhlasu otce, soud se tedy zabýval právními normami vztahujícími se k této situaci nezletilé E. S ohledem na to, že v meziobdobí bylo pravomocně rozhodnuto příslušnými soudy [redacted] v rámci návratového řízení zahájeného otcem nezletilé o povinnosti matky navrátit nezletilou E. zpět do České republiky, tedy do místa jejího obvyklého bydliště, přičemž v tomto kontextu je tedy třeba učinit závěr o pravomoci českých soudů rozhodovat o dalším způsobu péče o nezletilou E. jakož i všech dalších souvisejících otázkách, a to i přestože v minulosti bylo matkou nezletilé zahájeno řízení o úpravě poměrů nezletilé [redacted] soudu, a to ještě dříve, než otec zahájil řízení u soudu českého. Protože však, jak vyplývá z rozhodnutí [redacted] městského okresního soudu ze dne dne 27. 11. 2019 ve spojení s rozhodnutím [redacted] apelačního soudu ze dne 18. 11. 2020, k přemístění nezletilé E. na [redacted] došlo protiprávně, je tedy zřejmé, že o úpravě poměrů má být rozhodováno soudem českým, který má nadále zachovánu pravomoc ve věci nezletilé rozhodnout. Správnost tohoto závěru soudu pak koresponduje i s tím, že [redacted] městský okresní soud dne 6. 4. 2020 vydal rozhodnutí o zastavení řízení o návrhu matky na úpravu poměrů nezletilé, čímž i tento soud deklaroval uznání pravomoci českých soudů rozhodovat o úpravě poměrů nezletilé E. Za těchto okolností tedy soud vyhodnotil, že jsou zde dány podmínky pro to, aby o návrzích otce bylo rozhodnuto českými soudy a s ohledem na státní příslušnost nezletilé E. která je občankou České republiky, aby bylo rozhodováno podle českého právního řádu.
28. Po provedeném dokazování pak soud dospěl k závěru, že je jednoznačně v zájmu nezletilé E. aby bylo v souladu s požadavkem otce a s odkazem na ustanovení § 877 o. z. určeno, že místem bydliště nezletilé E. je místo bydliště na adrese [redacted] tedy bydliště, které je nutno považovat za obvyklé bydliště nezletilé, v němž nezletilá E. žila

od svého narození. S ohledem na to, že v řízení bylo zároveň prokázáno, že rodiče se na změně bydliště nezletilé E. rozhodně vzájemně nedohodli, matka nezletilou protiprávně zadržovala a nadále zadržuje [redacted] přičemž otec se za těchto okolností obrátil na soud se svým návrhem, aby bylo deklarováno, že bydliště nezletilé je tedy stále na adrese [redacted] a to vše za situace, kdy tedy matka svévolným způsobem, bez dohody s otcem, chtěla vyloučit otce z rozhodování o této podstatné záležitosti, kterou je případná změna bydliště nezletilého dítěte, soud ve věci rozhodl tak, jak je pod bodem I tohoto rozsudku uvedeno. Pouze pro úplnost soud uvádí, že výše uvedené rozhodnutí je naprosto logickým důsledkem jednání matky nezletilé, která svým svévolným rozhodnutím o odmítnutí navrátit nezletilou zpět (a to i přes pravomocná a vykonatelná rozhodnutí příslušných soudů), do místa jejího původního bydliště, které bylo v době narození nezletilé určeno na základě vzájemné dohody rodičů, deklaruje naprosté nerespektování rodičovských práv otce nezletilé a ignoruje dokonce i soudní rozhodnutí státu, jehož je státní občankou.

29. Co se pak týká rozhodnutí soudu o dalším způsobu péče o nezletilou E. soud po provedeném dokazování a zvážení všech důkazů provedených v řízení ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že s ohledem na konkrétní okolnosti případu je zcela na místě nezletilou E. svěřit do péče otce. V této souvislosti soud uvádí, že jak vyplývá s ustanovení § 907 odst. 3 o. z., soud při rozhodování o svěřením dítěte do péče toho kterého rodiče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou svých rodičů a udržování pravidelného osobního kontaktu s nimi, přičemž v této souvislosti nebylo možno přihlídnout, že matka svým chováním a jednáním zásadním způsobem porušuje práva otce podílet se na péči o nezletilou E. de facto ignoruje postavení otce jako druhého rodiče a tímto způsobem navíc jedná za situace, kdy, jak vyplývá z provedeného dokazování, jí byla pravomocnými rozhodnutími příslušných soudů [redacted] uložena povinnost navrátit nezletilou E. zpět do České republiky, tedy do místa jejího obvyklého bydliště, přičemž matka tak neučinila, skrývá se a činí tedy tímto způsobem kroky k bránění výkonu rozhodnutí, přičemž za těchto okolností je tedy zřejmé, že matka rozhodně není osobou, která by dávala záruku toho, že v její péči by nezletilá měla zajištěno právo na péči i svého druhého rodiče, tedy otce, a pravidelného a plnohodnotného osobního kontaktu s ním, a proto tedy soud dospěl k závěru, že za těchto okolností je zcela zřejmé, že právě již z tohoto důvodu se jako vhodnější vychovatel ve vztahu k nezletilé jeví právě její otec, který opakovaně deklaroval, že pokud by matka respektovala soudní rozhodnutí a nezletilou navrátila zpět do České republiky, kde by případně nadále žila i ona, otec by byl schopen se s matkou nezletilé dohodnout na tom, aby se na péči o nezletilou mohli podílet oba, neboť otec, na rozdíl od matky, respektuje její rodičovskou roli. Přihlédl-li pak soud i k tomu, že z provedeného dokazování je navíc zřejmé, že i přes opakovaná období bránění matky v kontaktu nezletilé s otcem má nezletilá nadále ještě zachován pozitivní vztah ke svému otci, přičemž v době, kdy byl otec s nezletilou naposledy v osobním kontaktu (viz zpráva opatrovníka o shlednutých nahrávkách z léta 2020) či i v době, kdy ještě celá rodina žila v České republice (viz lékařská zpráva) byl vztah nezletilé s otcem spontánní a otec se řádným způsobem podílel na péči o nezletilou E. a za situace, kdy z provedeného dokazování zároveň vyplývá, že otec má vytvořeny plnohodnotné podmínky pro převzetí nezletilé do své péče a je připraven přizpůsobit si svůj život a svou práci tak, aby tuto péči o nezletilou zvládl, a to i za situace svěřením nezletilé do jeho výlučné péče, soud tedy ve věci další péče o nezletilou rozhodl tak, jak je pod II tohoto rozsudku uvedeno.
30. Pod bodem III výroku rozsudku pak soud uložil matce nezletilé povinnost platit na nezletilou E. výživné, přičemž s ohledem na skutečnost, že matka se jednáním soudy nezúčastňovala a ani prostřednictvím svého právního zástupce soudu nesdělila údaje

týkající se jejích příjmů a majetkových poměrů, soud tedy vyšel ze základních údajů týkající se potencionálních výdělkových možností a schopností matky, přičemž s ohledem na shora uvedená skutková zjištění soudu o průměrných příjmech lékařů [REDAKCE] soud tedy stanovil matce nezletilé výživné v částce 1 000 Kč měsíčně, když v současné době nejsou soudu známy relevantní podklady pro to, aby bylo matce případně stanoveno výživné ve vyšší výši.

31. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky pak bylo pod bodem IV tohoto rozsudku rozhodnuto v souladu s ustanovení § 23 z. ř. s., když okolnosti případu jiné rozhodnutí ve věci neodůvodňovaly.
32. O náhradě nákladu státu pak bylo rozhodnuto s odkazem na ustanovení § 141 odst. 2 o. s. ř., a to za situace, kdy náklady státu jsou v daném případě představovány odměnou tlumočníka, který byl zajišťován pro matku nezletilé pro případ její účasti u jednání soudu, a to za situace, kdy je právem matky jednat před soudy ve své mateřštině, případně v jazyce, kterého je matka znalá.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to alespoň ve čtyřech vyhotoveních.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně do protokolu vzdal.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí nebo návrh na exekuci.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může soud nařídit výkon rozhodnutí uložením pokuty, uložením účasti na setkání s mediátorem v rozsahu 3 hodin, stanovit plán navykacího režimu a výkonem kontroly plánu, pověřit vhodnou osobu nebo zařízení, neprovádí-li soud výkon kontroly přímo, či nařídit povinnému setkání s odborníkem oboru pedopsychologie (§ 503 a 504 z. ř. s.).

Zůstane-li postup soudu podle § 502 a 503 z. ř. s. bezvýsledný, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno nebo má být navraceno.

Kdo poté, co byla proti němu bezvýsledně použita výše uvedená opatření v občanském soudním řízení směřující k výkonu rozhodnutí, má výkon takového rozhodnutí nebo dohody, může být potrestán odnětím svobody až na jeden rok (dle § 337 odst. 4 tr. zákoníku).

Praha 15. dubna 2021

Mgr. Blanka Vernerová v. r.  
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Přečková